

מעגל גמדים ותרופת הפלא

מאת: איריס חייט

בחרה והקלידה: אביגיל דובני

בחוץ חורף וקר, נכרוך צעיף על
הצוואר. על הרגלים ננעל מגפים.
כובע על הראש לחמם את האוזניים.
את דלת הבית נפתח, בחוץ האוויר
קריר וצח.

(עוברים לעמידה)

(שיר) גשם יורד משמים
אנחנו שלושה גמדים
שלושה זוגות מגפיים
שלושה כובעים חדים
על פני שלוליות המים
אנחנו מדלגים

עימדו אוטובוסים המתינו
הולכים שלושה גמדים
זעיר אצבעוני וקטינא
שלושה כובעים חדים
על פני שלוליות המים
אנחנו מדלגים.

מעל הרוח שורקת הו, הו, הו ...
הגשם מטפטף טיף-טיפ, טיף-טיפ ...
ונחש גדול של אור ברקיע האפור.
רעם מחריש אוזניים מתגלגל
מהשמים.

הגמדים ממהרים, מתחת לעץ
מסתתרים (במסתור עוברים לשיבה)
אך לפתע - א ט ש י ... זעיר מתעטט
כ ח ח ח ... אצבעוני משתעל
וקטינא את ראשו תופס -
"א ל ל י ראשי כואב עלי".
הגמדים את הידיים משפשפים
אנחנו כל כך מ צ ו נ נ י ם.

(דקלום)

על הר הגלבוע גבוה, גבוה
ישבו שני גמדים קטנים
חבושים כובעים אדומים.
אמר אחד: "אבנה לי בית קט"
אמר השני: "גם אני, גם אני"
עמדו והחלו לבנות:
אבן על אבן, אבן על אבן, אבן על
אבן. עד שהבית היה מוכן.
בא הרוח ויפוח - פוח ופח, פוח ופח
... התמוטט הבית ונפל.

על הר הגלבוע גבוה, גבוה
יושבים שני גמדים קטנים ובוכים:
הוי, הוי, הוי ...

אמר האחד: "אבנה לי שוב בית קט"
אמר השני: "גם אני, גם אני"
עמדו והחלו שוב לבנות:
סלע על סלע, סלע על סלע, סלע על
סלע. בא הרוח ויפוח - פוח ופח, פוח
ופח ... והבית נשאר יציב!

על הר הגלבוע גבוה, גבוה
יושבים שני גמדים קטנים
וצוחקים, וצוחקים: ה,ה,ה - ה,ה,ה ...

(פתיחה בשיבה)

בקצה השכונה, בבית קטנטן גרה
משפחה: אבא, אמא ולהם ילדים
שלושה.

כל בוקר הם קמים, את הפנים
רוחצים, שיניים מצחצחים. ארוחת
בוקר אוכלים ולגן הולכים.

שמעה כל זאת השמש הטובה,
מבעד לעננים קרן אור שלחה ולחשה:

"לגמדים מצוננים יש לי תרופת
פלאים. שם בפרדס בין העצים,
הטמנתי אוצרות גנוזים - תרופת
פלאים לגמדים מצוננים".

תרופת פלאים זה בדיוק מה שאנו
צריכים. הנה לפרדס אנו כבר יוצאים.
(עוברים לעמידה)

(שיר) הגשם יורד משמים
אנחנו שלושה גמדים
יוצאים אל הפרדס
למצוא תרופת פלאים
על פני שלוליות המים
אנחנו מדלגים.

זהירות! לא לדרוך -
תלולית קטנה על האדמה
שם גרה חפרפרת חרוצה.
כל היום בביתה עובדת
מחילה ארוכה היא חופרת.
"גברת חפרפרת, גברת חרוצה
(כורעים) האם תדעי היכן הפרדס
נמצא?"

אין קול ואין עונה, נקרא לה שוב:
"גברת חפרפרת, גברת חרוצה
האם תדעי היכן הפרדס נמצא?"

מציצה החפרפרת, צוחקת ואומרת:
"אולי תפנו לימין, אולי תפנו לשמאל
אולי תלכו ישר בשביל הגדול.
לי בכלל אין תשובה - כי אני כל היום
מתחת לאדמה.
אבל אם אויר צח תשאפו, ריח הדורים
מרחוק תריחו. לכו בעקבות הריח
שם נמצא הפרדס לבטח!"

"תודה לך חפרפרת, תודה על העזרה"
נמשיך בדרך לחפש את התרופה.

(שיר) הגשם יורד משמים
אנחנו שלושה גמדים
יוצאים אל הפרדס
למצוא תרופת פלאים
על פני שלוליות המים
אנחנו מדלגים.

באמצע השביל שלולית גדולה
נצעד צעד גדול - המים מגיעים עד
הברכיים.
נצעד צעד לשמאל - המים מגיעים עד
הירכיים.
נצעד צעד לימין - המים מגיעים עד
למותניים.

עומדים הגמדים אובדי עצות
כיצד את השלולית לחצות?
יש לי רעיון אצבעוני אומר:
"בצידי הדרך היטב נסתכל
אבנים גדולות שם נמצאות,
עליהן בבטחה נוכל לדרוך".

(לוקחים כמה קוביות/כסאות ומניחים בטור
על ה"שלולית". כולם עוברים על הקוביות)

כל הגמדים מסתדרים בשיירה - כך
נחצה את השלולית בזהירות ובבטחה.

(שיר) הגשם יורד משמים
אנחנו שלושה גמדים
שלושה זוגות מגפים
שלושה כובעים חדים
את שלוליות המים אנחנו כך חוצים

ריח הדורים נישא מרחוק
הנה כבר רואים את הפרדס הירוק
נלך לחפש אוצרות גנוזים
תרופת פלאים לגמדים מצוננים.

(שיר) הגשם יורד משמים אנחנו
שלוש גמדים ...

אבוי מה פה קרה?

האדמה בוצית ורטובה

ננסה לדלג מעל בקפיצה ...

לא הצלחנו ... עלינו לחזור בחזרה
(קופצים אחורה) קפיץ וקפוף, קפיץ
וקפוף, איזה בוף, אח איזה בוף.

בצעדים קטנים קטנים, נתקרב אל
העצים, (על קצות האצבעות)
הביטו גמדים, בין העצים אוצרות
מנצנצים. עגולים כתומים, זוהרים
למרחקים. אלו הם ה ת פ ו ז י ם
תרופת פלאים לגמדים מצוננים.

(שיר עליז) התפוזים ...

גבוה גבוה נושיט את היד (עומדים על
קצות האצבעות, ידיים נמתחות למעלה)
נקטוף תפוז - אוצר גנוז
גבוה גבוה נושיט יד שנייה
נקטוף תפוז - אוצר גנוז.

הגמדים את הכובע מסירים
ממלאים בו תפוזים.

גם כיסי המעילים בתפוזים כבר
מלאים.

תפוז אחד נטעם מיד - נקלף את
הקליפה: פלח, פלח, נאכל לשבעה.
וכשהבטן מלאה -
מתחת לעצים נשב למנוחה.

(שיר) קלפתי תפוז, מצאתי בפנים
כמו בתוך קן - ילד ישן.

הילד אמר: "את עשית פה חור
תקני את הפלח, נושב עלי קור".

אמרתי: "רגע, סליחה, שלום".
ואת הפלחים שמתי במקום.

ועד היום - אם הוא לא הצטנן,
בתוך התפוז - ילד ישן.

נחים הגמדים. על האדמה שוכבים,
את הראש מניחים, חלומות מתוקים
הם חולמים.

אך הביטו - פלאי פלאים:
שלושה גמדים חזקים כמו פילים!

זעיר לא מתעטש

אצבעוני לא משתעל

וקטינא את ראשו בידי תופס -
"אללי ראשי כה טוב עלי".

שמעה כל זאת השמש הטובה
מבעד לעננים קרן אור שלחה ולחשה:
"כל הקיץ קרני אור שלחתי, תפוזים
על העצים גידלתי. לגמדים מצוננים -
תפוזים הם תרופת פלאים!".

"תודה לך פרדס, תודה לאדמה,
ותודה לשמש שאת קרני האור
שלחה".

(שיר סיום) ... הנה בשמים קשת
שולי העבים ורודים
הנה כבר פסק הגשם
בחוף אנשים עומדים
נוריד כתפיות הגשם
היכן הם הגמדים?
אנחנו שלושה ילדים.